

ροδικα. Ο Ούγγρος βουλευτής Έξερντόν, εμπιστοσύνη φίλος του Ούγγρου Πρωθυπουργού και μεμονωμένος εις τὰς αὐστριακὰς πολιτικὰς, γράφει ἐν τῷ Νέκροτ, ὅτι ἡ εἰρήνη ἔχει στερεὰν βάσιν τὴν εὐρῆαν συμμαχίαν. Διαψεύδει τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀρχιδουκῆ Ἀλβέρτου, ὡς καὶ τὴν διάδοσιν ὅτι ὀφίστανται ἐκκερμῆς μετὰ τῆς Ρωσίας διαπραγματεύσεις περὶ τῆς Βουλγαρίας, καθόσον μάλιστα τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν συνεννόησιν ἀπασῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οὐδὲ δύναται νὰ λυθῇ μονομερῶς ὑπὸ δύο. Δι' ἡμᾶς, λέγει, τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα δὲν εἶνε προσωπικόν. Ἄν ἀρέσκη καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον θ' ἀρέσκη ὁ Κοβούργος εἰς τοὺς Βουλγάρους δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα νὰ μὴ γείνη ἡ Βουλγαρία ῥωσικὴ ἐπαρχία. Τὸν Κοβούργον οὔτε ἐστείλαμεν εἰς Σόφίαν οὔτε προστατεύομεν, ἀλλ' οὐδὲ δύναται νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦτου ἡ εὐρωπαϊκὴ ἢ φιλοπόλεμος πολιτικὴ τῆς Αὐστρίας. Ἡμεῖς θέλομεν τὴν εἰρήνην, ἀλλ' οὐδαμῶς διατάζομεν καὶ εἰμὲθα ἐτοιμοὶ ἀνεπιδείξωμεν ν' ἀναλάβωμεν τὸν πόλεμον. Τολμῶ νὰ βεβαιώσω, ἐπιλέγει, ὅτι οἱ ἐξοχώτεροι παράγοντες τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ εἶνε ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Δὲν φοβούνται παντάπασιν τὴν γαλλικὴν ἐπιθεσιν, καὶ εἶνε βέβαιοι περὶ τῆς νίκης εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσίας. Εὐθὺς δὲ ὡς αὕτη ἐνόησεν, ὅτι μὴ τὰς ἀπειλητικὰς κραυγὰς τῆς οὐδὲνα φοβίσει, αἱ ἐν Πετροπόλει, εἰδήσεις θὰ εἶνε ἡπιώτεροι καὶ θὰ γίνεται λόγος μόνον περὶ διαλύσεως παρανοήσεων.»

Καὶ δὲν ἠπατήθη ὁ Ούγγρος πολιτευτής. Τὰ τελευταῖα ἐκ Πετροπόλεως ἰδιαιτέρως τηλεγραφήματα πρὸς τὸν Νέον Ἐλευθέρον Τύπον βεβαιοῦσι καλλιτέρευσιν τινὰ τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων. Διότι ἡ μὲν Ἐφημερὶς τῆς Πετροπόλεως ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ μόνη ἀπαίτησις τῆς Ρωσίας εἶνε ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Κοβούργου, ἡ δὲ εΣβίγτε θεωρεῖ περιττὴν τὴν κατοχὴν τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὅποια θὰ εἶνε καὶ ἐπαναληψίμων μόνον τοῦ πρὸ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου σφάλματος.

Καὶ αὕτη δὲ ἡ Ἐφ. τοῦ χρηματιστηρίου ἀπαντῶσα εἰς τὰς περὶ πολιτικῶν διαθέσεων τῆς Ρωσίας φήμας, βεβαιοῖ, ὅτι οὐδαμῶς ἐκτακτος πίστεως ἐζητήθη χάριν ἐξοκλιῶν. Καὶ εἰς ἐπιπύρωσιν τῆς παρατηρήσεως ταύτης βελτιώσεως τῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως ἐρχεται ἐκ Παρισίων ἡ σχεδὸν ἐπίσημος εἰδήσις, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Καρνὸ ἐπέφερται τὸν ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας Ἐρβέρτ νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν αὐτοράτορα τῆς Γερμανίας περὶ τῶν φιλικῶν τῶν διαθέσεων.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἀξιότιμα Κύριε Συντάκτα τοῦ εΜίνωος
 Περιέργος ἄνθρωπος (ἂν δύναται κανεὶς νὰ τὸν ὀνομάσῃ ἄνθρωπον) εἶνε αὐτός ὁ Ἀλεξίου ὑποκρινόμενος ὅτι συζητεῖ περὶ μεγάλων συμφερόντων τῆς πατρίδος, ὅτι διὰ τῆς ἐφημερίδος του ὑπερασπίζεται τοὺς νόμους καὶ τὰ καταπατούμενα δίκαια τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ὅταν τὸν προκαλέσῃ τις εἰς συζήτησιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, εὐρίσκει τὸ ἴδιον ὀλισθηρὸν καὶ δὲν δύναται νὰ ὀχυρωθῇ ἄλλαχού παρὰ μόνον ὀπισθεν ἀγορεύων ὕβρεων καὶ χυδαίων προσωπικῶν ἀντεγλήσεων. Μᾶλλον κατηγοροῦσεν ὡς δικαστὴς ὅτι δὲν παρρησιασάμενος ἐπὶ ὀρισμένων ὑποθέσεων τῶ ἀπληρώσασιν λεπτομερῶς ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου γεγονότος διδόντας τὰς δεούσας διασαφήσεις, ἀλλὰ κατόπιν ἀδυνάτων νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰσχυρισμῶν μας, δὲν ἐσιώπησε τοῦλάχιστον, ὡς θὰ ἐπραττε πᾶς ἄνθρωπος σεβόμενος τὴν κοινωσίαν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, ἀλλὰ ἐνόησεν ὅτι κἄτι κάμνει ἂν ἐξέμισθῃ καθ' ἡμῶν ὡς ἀτόμων ὄσας ὕβρεις τῶ ὑπηγόρευσεν ἡ ἀνατροπὴ του. Ἐπίστευσεν ἄραγε ὁ κ. Ἀλεξίου ὅτι ἡ ἀπολογία μας ἐγίνετο πρὸς αὐτὸν ὡς ἄτομον; Πολὺ μεγάλην ἰδέαν πρέπει νὰ ἔχη περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, ἂν ἐξέλαβεν οὕτω τὰ γραφόμενά μας. Ἡμεῖς ἐνομιμάσαμεν ἀπλῶς ὅτι εἴχομεν καθῆκον χάριν τῆς θέσεως εἰς τὴν ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ μᾶς ἀνιδίβασεν, νὰ δώσωμεν ἐξηγήσεις εἰς τὸ Κοινὸν δι' ὅσα κατηγοροῦμεθα εἰς ἐκείνη. ἂν ἠδύνατο, νὰ μᾶς διαψεύσῃ, ὄφειλε νὰ ἀπαντήσῃ. Αἱ ἄλλαι φουαρίαι καὶ βλαυσολογίαι δὲν εἰζύρομεν ποίαν σχέσιν δύνανται νὰ ἔχουν πρὸς τὰ πράγματα. Ποιοὶ εἰμὲθα ἡμεῖς καὶ ποῖο; εἶνε ὁ κ. Ἀλεξίου, ποῖα ἠθικὰ κεφάλαια ἔχομεν ἡμεῖς καὶ ποῖα ἐκείνος, γνωρίζουν πολὺ καλά ὅλοι οἱ συμπολίται μας καὶ τὸ Κοινὸν ἐν γένει καὶ εἶνε εἰς θέσιν μόνου τὸν νὰ κάμουν τὴν συγκρίσιν. Πρέπει δὲ νὰ ἴηαι βέβαιος ὁ κ. Ἀλεξίου ὅτι ὑπέστησαν δὲν ζητοῦμεν ἀπὸ αὐτὸν, ὅπως κἄν

καταί κανεὶς νὰ δώσῃ πρᾶγμα, τὸ ὅποιο δὲν ἔχει; Ἄν δὲ τις ἐξ ἡμῶν ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ τι περὶ τοῦ βίου του, ἐπράξῃ τοῦτο προκληθεὶς ὑφ' ἡμῶν κ. Ἀλεξίου καὶ οὐχὶ ὅπως περιουσιολογήσῃ, καθὼς παῖς ὄστις λαβὼν ἀπαξ τὸ ἔξιωμα τοῦ Τμηματικοῦ ἐφόρου κατὰ τὰ τέλη παρελθόντος Ἰουλίου ἐφαλλε μόνος σου, χωρὶς νὰ εἶνε ἀνάγκη, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐκλογῆς σου καὶ ἀπειροπληθεῖς ἐπλεῖξας στεφάνου τοῦ πατριωτισμοῦ σου διὰ δικόφρου δημοσιολογίας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 135 φύλλον τοῦ Ἰεβρουαρίου σου εΝ. Ἐβδομάδος.»

Ἴνα δὲ ἀπαξ διὰ παντός ἐξοφλήσωμεν πανταλογαρισμὸν μὲ τὸν κ. Ἀλεξίου, τὸν διαβεβαιώμεν ὅτι ἡμεῖς δὲν φρονοῦμεν ἐντὶ ἐγινάμεν ἐνθουσιάζομεν ὅτι οὐ ἐξελέγημεν δικαστῆς εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐνοούμεν ὅλον τὸ βᾶρος καὶ τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς διὰ τῆς ὁποίας ὁμοφώνως οἱ ἐκλογεῖς τοῦ Τμήματος Ἡρακλείου μᾶς περιέβαλον, ἀλλ' ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἐχὼ μόνον τῶρα, ἀλλὰ καὶ πρόσθερον ἤμεθα ἄνθρωποι ἀξιοὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν καὶ ἐπαρχιωτῶν μας, καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ, θὰ ἤμεθα τοιοῦτοι ἐνθὸς κ. Ἀλεξίου δὲν δύναται νὰ καυχῆθῃ οὐτε διὰ τὸ παρελθόν, οὐτε διὰ τὸ παρὸν του, ἴσως δὲ (ὅπερ δὲν ἐχόμεθα) οὐτε διὰ τὸ μέλλον. Τὸ μόνον διὰ τὸ ὅποιον δύναται νὰ καυχῆθῃ καὶ καυχᾶται τῶ ὄντι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 155 φύλλῳ τῆς εΝ. Ἐβδομάδος του, εἶνε ὅτι τοιαύτην ἀνατροπὴν καὶ μὲρῶν ἔχει, ὥστε οὐτε τοῦ καλημέρου δὲν κρίνει ἀξίους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις (πρὸς μεγάλην του λύπην εἴθε) τὸ Τμήμα, ἐν ᾧ αὐτὸς δημοσιογραφεῖ καὶ πολιτεύεται, τιμῆ καὶ προαγῆ εἰς τὰ ἀνώτατα τῆς πολιτικῆς ἀξιώματα. Τὶ δυσόχημα νὰ πηγάζουσιν εἰς μάτην τῶσι ἀφορισμοὶ καὶ τῶσι ὕβρεις τῆς εΝ. Ἐβδομάδος!

Διέξοθε, κ. Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεός μας.
 Ἐν Ἡρακλείῳ τῆ 23 Δεκεμβρίου 1887
Γ. Γ. Κουταντάκης
Γ. Ν. Παπαδάκης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ἡ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ νεοῦ
Ἀγίου Μηνῶ Ἐπιτροπὴ

Φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινῶ ὅτι οἱ ἀξιότιμοι συμπολίται ἀδελφοὶ Ἐμμανουὴλ καὶ Μιχαὴλ Καστριανάκη συνεισέφερον ὑπὲρ τοῦ ἀνεγερμένου τοῦτου νεοῦ γροῖσι δύο χιλιάδας ἐκατὸν τεσσαράκοντα, προερχόμενα ἐκ κρατήσεως ποσοτοῦ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμῶν αὐτῶν συναλλαγῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν δημοσιεύουσα τὴν ἀνωτέρω πεντὸς ἐκείνου καὶ ἀξιωματικῶν ταῦτων πρᾶξιν, ἐπράξῃ αὐτοῖς κατὰ κᾶθεκον τὰς εὐχαριστίας, τῆς Χριστ. Κοινότητος τῆς πόλεως Ἡρακλείου.

Ἐν Ἡρακλείῳ τῆ 23 Δεκεμβρίου 1887
 (Τ. Σ.) **Ἡ Ἐπιτροπὴ.**

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ

Ὁ ἐπισπεύδων δανιστὴς Ζαχαρίας Ἀνδρουλάκης κάτοικος τοῦ χωρίου Μιλᾶτου.
 Ἐπειδὴ ὁ Νικόλαος Ροβίθης κατ. Βραχασίου μοι ὄφειλε δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4,051 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Μεραμβέλου Μύρωνος Γ. Νιστάκη ἐκχωρηθέντος μοι ὑπὸ τοῦ δανιστοῦ αὐτοῦ Βασίλ. Φανδρίδου κατ. Νεαπόλεως δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5,533 τῆς 5 Δεκεμβρίου 1886 ἐκχωρητηρίου ἐγγράφου τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου καὶ δι' ἐπιταγῆς μου κοινοποιήσεως αὐτῶ τὴν 24 Νοεμβρίου 1887 ὡς ἐμφανίζει τὸ ὑπ. ἀριθ. 1089 ἰσδοτήριον τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικείου Λασιθίου Γεωρ. Κ Παχιγιαννάκης ἐπατάγη νὰ μοι πληρώσῃ διὰ κεφάλαιον τόκους καὶ ἐξόδα μέχρι τῆς ἐπιταγῆς Γρ. 2,774 30 καὶ εἶτι δὲν με ἐπλήρωσεν.
 Διὰ ταῦτα
 Πρὸς εἰσπραξίν τούτων καὶ τῶν ἑξοτὸς τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτίθημι εἰς δημοσίαν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν τὸ ἐξῆς ἀκίνητον κτῆμα αὐτοῦ λειμῶνος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου καὶ Δήμου Βραχασίου ἧτοι εἰς θέσιν ἀΜέρμιγκαν ἄγρον ἐκτάσεως 15 μούζ. μὲ 400. ἐλαϊοδένδρα καὶ δύο χαρουπέας καὶ 2 οἰκίας συνορευόμενον κτῆμασιν Ἀναγνώστου καὶ Ἐμμ. Καταράκη, Ἐλένης Μπαγιαλετοπούλας Ἰωάννου Πλατῶ, Αἰγυνοῦ Ἀνδρουλοπούλας καὶ ἑδφ δημοτῶν ἐκ δύο μερῶν.

Ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται τὴν 7 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5—7 Π.Μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μεραμβέλου Δημ. Παδιωτίδου ἢ τοῦτου κωλυμένου τοῦ τοιοῦτου Δημ. Κοκκινῆ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τοῦ χωρίου Βραχασίου.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐντέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα τὰ ἄρθρα 360 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομικῆς ὁρίζουσι.

Ἐν Νεαπόλει 17 Δεκεμβρίου 1887
 Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐπισπεύδοντος δανιστοῦ Ζαχαρίου Ἀνδρουλάκη
Ἐμμ Γ Λυδάκης

Πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ

Ἐπειδὴ ὁ Ἐμμ. Μερκακὴς κάτοικος Βραχασίου Μεραμβέλου μοι ὄφειλε δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 253 καὶ ἡμερομηνίαν 21 Αὐγούστου 1885 ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Λασιθίου ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐπατάγη νομίμως ὡς δαίνυται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 871 καὶ χρονολογίαν 12 Ὀκτωβρίου ε. ἑ. ἰσδοτηρίου τοῦ δικαστ. κλητῆρος Γεωργίου Παχιγιαννάκη νὰ μοι πληρώσῃ διὰ κεφάλαιον τόκους καὶ ἐξόδα μέχρι τῆς ἐπιταγῆς γρ. 329 πλὴν ἀπίσχυρᾶν πρᾶξιν τοῦτο
 Διὰ ταῦτα

Καὶ πρὸς εἰσπραξίν τοῦ ῥηθέντος ποσοῦ τῶν συμβηγομένων τόκων καὶ ἐξόδων μέχρις ἐκπερασσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκτίθημι εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ ἐξῆς ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου εἰς θέσιν Ἐ. Ἀγίου Βαρβαράς τοῦ Δήμου Βραχασίου κληπὸν ὡς ἐγγιστὰ 2 ὁκάδων σπορᾶς μὲ φρίαρ γορραφισμένον συνορευόμενον μὲ κτῆματα Ἀνωτίου Διαλυτῆ καὶ Χατζῆ Μαθητίου Διαλυτῆ.

Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ κτῆματος τοῦτου γενήσεται τὴν 14 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5—7 ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μεραμβέλου Δημητρίου Παδιωτίδου ἢ τοῦτου κωλυμένου τοῦ τοιοῦτου Μύρωνος Γ. Νιστάκη ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τοῦ χωρίου Βραχασίου.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα τὰ ἄρθρα 360 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομικῆς ὁρίζουσι.

Νεαπόλει τὴν 20 Δεκεμβρίου 1887
 Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐπισπεύδοντος Ἐμμ. Χ. Γ. Διαλυτῆ κατοικοῦ Λασιθίας.
Μ. Ε. Δροσουδάκης

Ἰσόποιησις ἀναπλειστηριασμοῦ

Ἡ ἐπισπεύδουσα Χριστ. Δημογεροντία τοῦ Τμήματος Ἡρακλείου ἐβρούσε ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πόλει Ἀπλοποιᾶ ὅτι

Ἐπειδὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐμμανουὴλ Μερκακῆ κατοικοῦ τοῦ χωρίου Σιδδας Μαλεβουζίου κατοικουμένη δι' ἐκποίησεως καταναγκαστικῆς πλειστηριασμοῦ δημοσίου τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ μνησθέντος χωρίου Σιδδας καὶ εἰς θέσιν ἀπεριόριστον κτῆμα τῶν ἠφαισθεῶν Μαρίας ἐγγονῆς τοῦ ποτῆ Ν. Χρονάκη καὶ Γ. Ν. Χρονάκη κατοικ. τοῦ χωρίου Σιδδας Μαλεβουζίου ὡς κληρονόμον τοῦ ποτῆ Νικόλαου Χρονάκη ἧτοι περιόριστον 2 μούζουσιον περιέχον 9 κυκαρίσους, 8 ἐλαϊοδένδρα, 2 λεμονέας καὶ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα συνορευόμενον ὑπὸ κτημάτων Γεωργ. Κουγιουμτζάκη, Χαλλῆ Μελεδιωνίου, Πατῆ Γεωργίου καὶ Δερβίς Μερμηχάκη κατὰ τὴν 25 Μαΐου 1886 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Μαλεβουζίου Ἐμμ. Καργιαννάκη δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 178)105 τῆς 20 Ἰουλίου 1882 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἡρακλείου ὡς δικαστηρίου ἐπὶ τῶν παλαιῶν χρόνων ἐντὶ τιμήματος γρ. 650 ὡς ἡ σχετικὴ συμβολαιογραφικὴ ἐκθεσις δηλοῖ, ἀλλ' οὕτως ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν κατέβαλε ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τὸ τίμημα τοῦτο. Διὰ ταῦτα πρὸς εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων πρὸς αὐτὴν γρ. 2929 ἔχρη 1ης Μαρτίου 1883 ὡς καὶ τῶν περαιτέρω τόκων καὶ ἐξόδων καὶ εἰς βῆρος τοῦ εἰρημένου ὑπερθεματιστοῦ ἐν περιπτώσει ἐλλείμματος ἐκτίθησι εἰς ἀναπλειστηριασμὸν τὸ ἀνωτέρω ἐνδιαλαμβανόμενον καὶ περιγραφόμενον κτῆμα, οὕτως ὁ ἀναπλειστηριασμὸς γενήσεται τὴν 14 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέραν Κυριακὴν, ὥραν 8 μ.μ. ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω ὑπαλλήλου Ἐμμ. Καργιαννάκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τοῦ χωρίου Σιδδας Μαλεβουζίου καὶ προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους ν' ἀγοράσωσι κατὰ τὸν μνησθέντα τόπον καὶ χρόνον.
 Ἀρμόδιος δικαστ. κλητῆρ ἐνεργήσῃ ὅσα ὁ νόμος βρίζει.
 Ἐν Ἡρακλείῳ τῆ 5 Δεβρίου 1887
 Ὁ τῆς ἐπισπευδούσης καὶ παραγγελλούσης πληρεξούσιος Ἀπόστολος Σινουδάκης

Πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ

Ἡ ἐπισπεύδουσα Χριστ. Δημογεροντία τοῦ Τμήματος Ἡρακλείου ἐβρούσε ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πόλει Ἀπλοποιᾶ ὅτι

Ἐπειδὴ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 15 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1886 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Καστελλίου Παδιωτῆς τὸν τύπον τῆς ἐκτελεστῆς φερούσης ἔχῃ λαμβάνειν παρὰ τοῦ ἐνοικιοφειλέτου Νικόλαου Κυπριατάκη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Κουδέτσι Παδιωτῆ μετὰ τῶν νομίμων τόκων καὶ ἐξόδων μέχρι 1ης Ἰουλίου 1886 γρ. 2424.

Ἐπειδὴ καίτοι ἀρμόδιως ἐπατάγη ὡς δαίνυται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 338 ἰσδοτηρίου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Δημητρίου Δημάκη ἴνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας πληρώσῃ τὴν ὀφειλὴν τοῦ κτῆμα, ἀπέσχε νὰ πράξῃ τοῦτο
 Διὰ ταῦτα

Ἐκτίθημι εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐκποίησεως πρὸς εἰσπραξίν τῶν γρ. 2424, ὡς καὶ τῶν περαιτέρω τόκων καὶ ἐξόδων τὰ ἐξῆς αὐτοῦ κτῆματος ἧτοι κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Κουδέτσι Παδιωτῆ εἰς θέσιν ἀΠανταλάκι ἀμπίλιε ἀμπελον 12 ἔργατων μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ 20 περίπου ἐλαιοδένδρων καὶ 4 κυκαρίσων, γαιτνάζουσαν μὲ κτῆματα Ἀναστασίου Θελοσινάκη, Ἰωάννου Παριδου, μὲ δημοσίον δρόμον καὶ βουνόν, καὶ εἰς θέσιν ἀκακόσκαλον ἐλαιόφυτον ἐκτάσεως 2 μούζ. συγκείμενον ἐξ 60 περίπου ἐλαιοδένδρων καὶ συνορευόμενον ὑπὸ κτημάτων Χαριλάου Παρραγαγιαννάκη Γρηγορίου Τζανάκη καὶ δρόμου ἐκ δύο μερῶν.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν κτημάτων τούτων γενήσεται τὴν 21 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καστελλίου Παδιωτῆ Νικόλαου Δρακοπούλου ἢ τοῦτου κωλυμένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τοῦ χωρίου Κουδέτσι Παδιωτῆ.

Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ βουλομένοι νὰ ὑπερθεματιστοῦ νὰ προσέλθωσι κατὰ τὴν μνησθεῖσαν ἡμέραν ὥραν καὶ τόπον.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐντέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα τὰ ἄρθρα 360 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικ. Δικονομικῆς διακαλοῦσιν ἐπὶ πλειστηριασμοῦ.

Ἐν Ἡρακλείῳ τῆ 19 Δεβρίου 1887
 Ὁ τῆς ἐπισπευδούσης καὶ παραγγελλούσης πληρεξούσιος Ἀπόστολος Σινουδάκης

Ἰσόποιησις ἀναπλειστηριασμοῦ

Ἡ ἐπισπεύδουσα Χριστ. Δημογεροντία τοῦ Τμήματος Ἡρακλείου ἐβρούσε ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πόλει Ἀπλοποιᾶ ὅτι

Ἐπειδὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐμμ. Μερκακῆ κατοικοῦ τοῦ χωρίου Σιδδας ἐπαρχίας Μαλεβουζίου ὡς τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ, κατοικουμένη διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ ἀναγκαστικῆς ἐκποίησεως τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ μνησθέντος χωρίου Σιδδας Μαλεβουζίου, καὶ εἰς θέσιν ἀκουσθόμενα κτῆμα τοῦ ἐνοικιοφειλέτου τῆς Δημογεροντίας ταύτης Ἀλλῆ βῆθ Σαρόγλου κατοικοῦ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Σιδδας Μαλεβουζίου, ἄγρον 4 μούζ. περιέχον 40 ἐλαϊοδένδρα καὶ συνορευόμενος ὑπὸ κτημάτων Ἀνδρίου Χατζῆ Ζαχαρίου Κουκοδρουλάκη, τῶν τέκνων τοῦ ποτῆ Χατζ. Γεωργ. Σπινθουράκη, Μουρτῆ Ἰφένδου, Μιχ. Τεόφρα καὶ δρόμου κατὰ τὴν 23 Δεκεμβρίου 1884 δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 161)404 τῆς 27 Δεβρίου 1882 ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἡρακλείῳ Πρωτοδικῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μαλεβουζίου Ἐμμ. Καργιαννάκη ἀντὶ τιμήματος γρ. 10710, ὡς ἡ σχετικὴ συμβολαιογραφικὴ ἐκθεσις δηλοῖ, ἀλλ' οὕτως ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν κατέβαλεν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τὸ τίμημα τοῦτο
 Διὰ ταῦτα

Πρὸς εἰσπραξίν τοῦ ποσοῦ τοῦτου τῶν γρ. 10710 ὡς καὶ τῶν περαιτέρω τόκων καὶ ἐξόδων εἰς βῆρος τοῦ εἰρημένου ὑπερθεματιστοῦ ἐν περιπτώσει ἐλλείμματος ἐκτίθησι εἰς ἀναπλειστηριασμὸν ἐκποίησεως τὸ ἀνωτέρω διαλαμβανόμενον καὶ περιγραφόμενον κτῆμα, ὅτι ἀναπλειστηριασμὸς γενήσεται τὴν 14 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5 π. μ. ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τοῦ χωρίου Σιδδας Μαλεβουζίου
 Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ βουλομένοι ν' ἀγοράσωσι νὰ προσέλθωσι κατὰ τὸν εἰρημένον χρόνον καὶ τόπον.
 Ἐν Ἡρακλείῳ τῆ 5 Δεκεμβρίου 1887
 Ὁ τῆς ἐπισπευδούσης καὶ παραγγελλούσης πληρεξούσιος Ἀπόστολος Σ. Σινουδάκης